

blement és un parònim casual, que deu designar originàriament una altra planta, com sigui que el mateix Rolland (p. 166) el troba a Apt i als Alps com a nom de l'*Euphrasia Officinalis*. Altrament en la forma *ard-en-cam*, que també registra Palay, deu intervenir una altra etimologia popular, car també dóna variant *arsencam*, que sembla ser deguda a la influència de ARÇ.

¹ Sembla que s'assajà un adj. *+tenible* com a adaptació vulgar del ll. *tenax*, *+teniblement=tenaciter*, car aquest és explicat així en un glossari del S. XIV, mal llegit *temblament* per P. Galindo Romeo i F. Alcaide Vilar, «Lexicon latino-valenciano del obispo D. Jaime de Aragón», Saragossa, 1925, 17 pp., p. 10. — ² És mot exclusiu del cat. i l'oc. ant. *cap-tenere*, que l'usa com el català, i també en aquesta acc. transitiva, més pròpia dels trobadors que dels nostres: «De las donar mi desesper / --- / qu'aissí cum las suelh *captener* / enaissí las *descaptendrai*», Ventadorn, *Quan vei la lauzeta mover*, Appel, *Chr.*, 17.27. Potser més aviat de l'oc. ant. que del català, el mot va passar manllevat al cast. ant. de Berceo *captener* «mantener, conservar», *S. Müll.*, 38; *Milag.*, 368; també *captencia* «porte de vida, compostura», *S. Oria*, 126. I a l'asturià *caltener* v. «mirar mucho por lo que se posee, procurar no gastarlo» Rato, «sostenerse firme» Vigón, amb la ben coneguda l lleonesa. Típica de l'ús bàrbar és, p. ex., la frase «cap altre fundador s'havia *captintgut* de donar a les persones del món una regla adequada» que tinc anotada d'un escrit de c. 1920 d'un senyor que es creia molt savi: és posar-se en ridícul usar mots de llenguatge mort, però molt coneguts, amb un sentit que no han tingut mai. — ³ Versió transmesa: «y estarme de febre 'l llit tenint sempre de *continuo*», *Romillo*, 371.2. — ⁴ *Sostingut* part.-adj. 'mantingut fermament': *un esforç sostingut*; d'aquí (acc. que manca en els diccs.) l'aplicació al parlar en el sentit d'oposat o antònim a 'relaxat, descuidat, fluix'; per ex. «solem pronunciar *àbra*, *dòns*, però també es diu *àbrà*, *dòñ(k)s*, pronúncia més *sostinguda*»; «molts diuen *astik daspér* però és *daspért* en pronúncia *sostinguda*»; «tenia una manera de parlar molt deixada, ara és *sostinguda*». És l'equivalent català de l'angl. *formal*, fr. *formel*, alemany *förmlich*, *festgesprochen*.

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS:

*tener, abstener, têt, tenir prod, tenir per, ésser tengut, tenir de, tenir a, tenir-se ab, tenir en car, tenir fort, tenir-se per dit, tenir-ne, tenir-se, tindre, tendre, tenre, tinre, tenc, tenga, tenes, tés, tins, tin, tenits, tinen, téniva, teneva, tengut, teniu, tingueu, tingau, tin, tenir m., tenent, tinent, tinença, tenença, -ència, la Ten-, Tinença de Benifassà, tinguda f., tenguda f., tenuta, tenutària, tenaç, tenacitat, tenalla, tenalles, estenalles, tenaces, tenallar, atenallar, tenallada, tenallament, tenallejar, atenallejar, tenalletes, tenalló, tenallons, teneó, tenesó, tenon, tenidor, tenidora, tenidora, tene-
dor, teneduria, teniment, tenint, tenor, tenorista, veu*

atenorada, contratenor, el tenor, la tenor, la tenora, tenis, tennis, tenista, abstenir-se, abstinent, abstinència, absteniment, abstenció, abstencionisme, abstencionista, atener-se, atinent, atinença, ataneó?, captener-se, capteniment, captinença, captencia, +capteny, contener, continer, en continer, de continer, continent m., continental, continència, contingut, contenció, contenidor, conteniment, incontinet, incontinència, continu, continuu, continuament, continuo, continuitat, continuar, continuació, continuat, continuadament, continuador, continuatiu, continual, continal, discontinu, discontinuar, discontinuat, discontinuació, discontinuïtat, +indiscontinui, detenir, detengut de malaltia, detenir temps, detener-se d'alguna cosa, detinre's, detingut, detingudament, deteniment, detenció, +detinença, detentor, detenedor, detentar, detentament, detentador, detentació, destenir, destenir-se, desteniment, entretenir, entretenir-se, entretenir la boga, entretingut, entretenidor, entreteniment, entretenia, tratenir, mantenir, manteniment, desmantenir, obtenir, obtinent, obtenidor, obtentor, obtenció, obteniment, obtès, pertenir, pertènixer, perteneixent, pertinent, pertinència, pertinença, impertinent, impertinència, perinaç, pertinàcia, pertinacitat, retenir, retenir-se acord, reteniment, retiniment, retinença, retinències, retenció, retenidor, retentor, retentiu, retentiva, retentivitat, retentiuol, retentori, retinacle, irretenible, sostenir, sostenible, insostenible, sosfenidor, sosteniment, sostinent, sostinença, sostingut (i n. 4), ressostenidor, sustentar, sustenar, sustent, sustento, sustentació, sostentació, sustentament, sustentacle, te-que-té, a-té-qui-té, tinent-lloc, lloctinent, terratinet, casatinet, benstinent, tintibé, tintibell, +tintipera, tintimpere, artencamp, +tenible [n. 1], +teniblement [n. 1], temblament [n. 1], captener [n. 2].

Tenis, tenista, tenor, tenora, tenorista, V. tenir Tenosella, V. tanarida Tenral, tenre, tenrum, V. tendre adj. *Tens*: no es veu clar què és aquest hapax del *Decam*. «les tens --- de les sagetes» v, § 2, 300.19 (trad. *le cocche*). Err. per *dents*? O *te(s)/TENSAS*? *Tens, tensar, fensimetre, tensió, tensiu, tensor, V. tens Tent, tenta, V. tint (TENYIR)* *Tentació, tentacle, tentacular, tentaculiforme, tentar, V. temptar*

TENTINES, mot de formació expressiva, que amb la repetició *t-n-t-n* suggereix el pas topant i feixuc del qui camina vacil·lant i tocant a terra ací i allà (cf. TARAL-LA i TAT). □ 1.ª doc.: 1803, Belv. (p. 372a): «hacer *pinicos, pimos*, pedetentim, sensimque, prima vestigia figere, tentare»; «se diu de les criatures quan comensan a caminar, y dels convaleixents que han estat mol temps en lo llit, quan n'ixen», Lab.; «es diu dels infants que comencen a caminar, dels vells xarucs i també dels embriacs», DAG.

«Encara fent alguna *tenima*, vaig dirigir-me carrer amunt», Pons Mass. *La Colla del Carrer* XIV, p. 198. «Vaig saltar el marge, llensant-me furiós y fent *tintines*», MrnVayreda (*Puny*, VIII, 148 (119)). «Quan la Quimeta començà de llevar-se --- amb penes i tre-